

Última carta d'un músic a la inspiració

Carles Renau

Benvolguda inspiració: Aquesta nit vull parlar amb tu, encara que siga per últim cop, jeu tranquil·la i escolta, ara que no ens veu ningú... Fa temps que m'has deixat caure dels teus braços i sense tu em sento trist i sol, com un gos a mig carrer, mentre la pluja de la tardor pensa com adinsar-se en el seu esquelet.

He voltat més de mig món, perseguint el teu nom, en bars plens de gent, en místics castells medievals, tristos pobles abandonats... ara ja no sé on anar, estic cansat de fer versos sense sentit, d'escriure paraules inconexes que s'endú el vent tramuntanal, potser em quedaré aquí tancat, a l'ombra d'aquestes parets, arrencant fulles del calendari, que ja no usaré el seu envers per fer noves cançons... sols intentaré transcriure algun poema vell de la nostra joventut... quan tu venies cada posta de sol a buscar-me i amb la feina feta ens n'anavem de farra tots dos i et presentava alguns dels meus amics que s'enlluernaven cada cop que et sentien dins seu, jo només era un missatger, una espècie de colom que transcrivía les teues nœures a la gent... ells pensaven que era jo l'autor, les històries aquelles de vaixells sense retorn, d'amants no correspostos, de joves sense futur, de guerres absurdes, de gent que esperaven a l'estació l'últim tren de la vida, d'amants idíl·lics, d'instantis fugaçs... però jo mai deia que les històries eren meves, sempre atribuïa els mèrits a la meua amiga, a tu, estimada! Jo estava content perquè feia el que m'agradava i tu contenta també perquè el teu missatge arribava... erem perfectes,

Potser has enconrat algú més jove i més

guapo que jo... Algú que t'enten millor, que transcriu les teves paraules d'una forma especial... si és així no et culpo, tu no et pots quedar flotant per l'espai, això seria molt pitjor... el teu missatge ha d'arribar a la gent, ja siga per mi o per qualsevol altre, així que de veritat no vull que pensis que estic gelós, però si una mica molest perquè vas marxar sense avisar, vaig passar uns anys molt tristos sense tu, ara ja m'he acostumat, ja puc viure sense tu, ja no surto a buscar-te com aqueixos anys d'inútil recerca. Almenys, ara vaig pel carrer i la gent em tracta com una persona normal, no com el boig bohemí de fa uns anys... aquest era l'aspecte que menys m'agradava. Ara puc anar pel carrer de forma normal, sense amagar-me de res ni de ningú, la gent ja no em coneix i això és un avantatge, però si et dic la veritat t'enyoro, t'enyoro molt.

L'última cosa que et demano és, que si reps aquesta carta, saludes de la meua part a les teves companyes, la intuïció, la salut, l'harmonia i l'amor... fa temps que no rebo notícies de ninguna d'elles... què passa, és un complot?... bé no passa res, de totes formes no et deixo cap missatge per la meua benvolguda tranquil·litat, ella és l'única que de moment no m'ha abandonat, de moment la veig tots els dies... a més ja sé que esteu una mica barallades amb ella, per això no li he donat cap missatge per vosaltres i prefereixo adreçar-me a tu amb aquesta carta que ara posaré dins un sobre i la enviaré... Però... Llons!! No sé ni la teua adreça!! ... Clar sempre eres tu la que em venia a buscar... Crec que ja ho entenc... Aquesta és l'última vegada que em vens a buscar.

Què fer amb els diners?

Vicent Roda

Fa cosa de tres mesos el nostre amic César compartia amb nosaltres la preocupació que per ell i la resta de joves significava tenir 1.000.000 de ptes. de remanent fruit de les Festes de la Joventut. Que això els done mal de cap contradiu la sensació que alguns tenen de que els joves són uns despreocupats inconscients.

Tenen raó de preocupar-se. Si mantenen els diners a la llibreta es trobaran que a l'iniciar les properes festes tindran 959.000 ptes. Això si donem per bona la inflació que mensualment registra el corresponent índex publicitat per l'Administració.

César es pregunta què es pot fer:

- 1) Repartir-les.
- 2) Fer un local.
- 3) Reventar-les.
- 4) Gastar-les en altres activitats festeres.
- 5) Estalviar-les per possibles déficits de properes festes.

Això, César ho expressa amb ironia i distància, però tot el que diu està ple de bon sentit. Permeteu-me afegir una altra possibilitat:

Invertir els diners en adquisició d'instruments per Kromàtics o altre conjunt local que es vulgui formar.

La possibilitat de fer un local no es gens descabellada. He sentit joves envejar en veu alta lo bé que ho han fet al Mas d'En Rieres "Si poguessim entre nosaltres fer un local igual... Podria servir per les nostres festes d'hivern... També seria útil per als quintos que cada any tenen dificultats per trobar lloc. Podria ser un super garito per l'estiu..."

Un milió de ptes. seria només per posar la primera pedra. Calen més diners i un solar addient. Cal la voluntat dels joves per arrastrar la dels grans i de l'Ajuntament.

Si esteu d'acord, comentem-ho.

C/ Saragossa, 21 - Tel. 964 42 60 16
LES COVES DE VINROMÀ

CERVESERIA

35 VARIETATS DE CERVESES